קמד: חבית פרק שנים ועשרים שבת

עין משפט נר מצוה

ח א מ״י פ״ה מהלכות כלאים הל״ח טוש״ע י״ד סימן רלו סעיף יד:
ט ב מ״י פ״ז מהלכות מקוואות הלכה ה סמג עשין רמח:
י ג מ״י שם הלכה ט סמג שם טוש״ע יו״ד סימן רח סעיף כה:
יא ד מ״י פ״י מהלכות טומאת אוכלין הלכה יג ופ״ח הלכה ו:
יב ה מ״י פ״ח מהלכות שבת הל״י סמג לאוין סה טור ש״ע א״ח סימן שכ סעיף ד:
יג ו ז מ״י שם וסמג שם טור ש״ע א״ח סימן תקה:
יד ח ט מ״י פ״ט מהל׳ טומאת אוכלין הל״ב:

לעזי רש״י

פרוג״ש [פרוגי״ש]. שזיפים.
קליידונ״ין [קודוני״ן]. חבושים (פירות).
קורמי״ש [קורמי״ש]. פירות תורני.
קרדונ״ש [קרדונ״ש]. פירות של קרה.

מוסף רש״י

ר״א אומר קדש. דכל״ג אשמתן כאשמת כלאים דאמרינן בהמה הוי כלאים בגרם משום לא תזרע כרמך כלאים, ואפילו מקיים לוקה. דדרשינן כמו״ק (ב׳), כלאים שדן לא (ושב״ם ב״ב קנ״ה), שכן בעבריא. וכדכן כתב רוש״ל דעגלת שלי שאינן מקיימין שדות לגמליהן (שם). מעיקול בית הבר. עשיין כמין קיסה מפורגת בתגלינה ולתרי סחיטה דזיתים ניתן בגפה בלתתו עקול ומגיה עליו קוה ומכניסו לתוליא המשקה הנשאר (ב״ו עה״ב). בטיפה המלוכלכת על פי הדד. עיפה שפי הדד מלוכלך בה. דסכיה ולפי מכשר בשאר הכלב הוצא דרך שם, לפה לא קיימת לאכילת תרומה (בריתות יג״ב).

רב נסים גאון

פרק עשרים ושנים חבית שנשברה

רבא אמר משום רבה רבר שאין עושין ממנו מקוה לכתחילה וכל דבר שאין עושין ממנו מקוה לכתחילה פוסל את המקוה בשיעור מראה. עיקר דיליה בתורת כהנים מקוה מים לא מקוה כל המשקין כולן, פרט לשנפל בתוכו מי מראה. ובתוספתא טבול יום (פ״ב א) תומר במשקין שאין להן טהרת הנוף ואין להן טהרה מטומאתן ואינן טהורין בנוף ופוסלין את המקוה בשיעור מראה מה שאין כן במים. דאמאר ר׳ יוחנן בטיפה על פי הדד. משכחת לה במס׳ כריתות בפרק אמרו לו אכלת חלב (דף יג) דלרבא מקום מעין הוא ולא צריך הכשר והתנן האשה [שנפל] (ש)חלב מדדיה ונפל לאויר תנור, תנור טמא. ורקינא לן במאי איתכשר ואמר ר׳ יוחנן בטיפה מלוכלכת ע״פ הדד.

מסורת הש״ס

ה) [לעיל נב. ופס נסתן]. ב) מלאים פ״ה מ״ח כ״ב קני׳. ג) [נ״ל אלמנזר]. ד) מקוואות פ״ז מ״ד. ה) תוספ׳ דעבודת פרק״ג. ו) [נ״ל תוס׳ עג: ד״ה מפקר וכו׳]. ז) טהרות פ״ג מ״ב. ח) כריתות יג. ספחים נב.. ט) טהרות פ״ג מ״ג. י) כס״מ נוסף: רימוסים.

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה כרב תסמא וכו׳ ואפילו לתתקן הוראל דשל בית וכו׳: (ב) בא״ד למיתם להרבי דאין מדם:

גליון הש״ם

רש״י ד״ה לתוך הקדירה ואין זה דבר שריקתי. עין לעיל דף עג ע״ב תוספות ד״ה מפקר:

רבינו חננאל

בפנעים. יש מי שאומר כפרגיל, ובפרישין ובעזורדין אבל לא ברמונים. ואוקימנא אפילו תימא רבנן כיון דלא בני סחיטה נינהו אפילו לכתחילה. ושל בית מנשיא היו סוחטין בחול ברמונים ועושין ממנו יין של רמונים. כלומר שהרמונים בני סחיטה נינהו כדיתים וענבים ואסור לסוחטן בשבת. אמר רב נחמן הלכה כשל בית מנשיא בן מנחם. ואמרינן וכי מנשיא תנא הוא. ואוקימנא האי תנא דאמר סוחטין בפנעין ובפרישין ובעזורדין אבל לא ברמונים. (ו)אכר לה כמנשיא בן מנחם שסחטו בחול ברמונים להוציא מהן מים (וכן) [והן] כמו זיתים וענבים. וקיי״ל כוותיה. ואקשינן וכי מנשיא הוה רובא דעלמא. ומהדרינן אין. כי הא דתנן המקי